

719110

Mina skolor.

Nu går jag i min sista termin i grundskolan. I klass 9A på Vemmerbyskolan har jag snart tillbringat tre år. Min skolgång har påverkat mig mycket och har gjort mig till den person jag är idag.

När jag var liten skilde sig mina föräldrar. Om jag skulle börja i Ävra skola eller Pilskolan blev en het diskussion.

Jag började i varje fall i Pil-skolan klass 1A som sjuåring. Klassen jag hamnade i var nästan helt främmande, jag kände bara igen ett fåtal ansikten.

Jag var både förväntansfull och nervös inför att börja i skolan, men jag hittade snabbt kompisar och vi fick en snäll lärarinna. Hon lärde mig att läsa, skriva och räkna. Jag kom alltid i tid och gjorde alltid hemuppgifterna.

Klassen som jag gick i var stökig och lärarinnan kunde inte hålla ordning på killarna som sprang runt och busade hela tiden.

Redan då gick jag i samma klass som min kompis Sara. Hon och jag har följts åt genom skolaren och vi går nu i musik-klassen båda två. Vi har inte varit kompisar under alla år. I låg- och mellanstadiet minns jag att jag inte tyckte att hon var så trevlig.

Klassen följdes åt upp till mellanstadiet. Jag tyckte att det var en stor händelse att få börja i fyran.

Att klass 4A var en stökig klass hade spridits och skolledningen hade placerat en duktig och sträng lärare på att ta hand om oss.

Vad jag minns så skärpte sig killarna ett tag i varje fall.

Jag var fortfarande en väldigt noggrann elev som aldrig ville göra någonting fel. Jag kopplade bort omvärlden och kunde koncentrera mig även när det var tjatigt runt omkring mig.

Det blev populärt att ha en bästis. Klassen delades in i små grupper. Jag hade ingen direkt bästis, men jag höll mig väl med alla, och hoppade mellan olika grupper. De tjejer som inte fick vara med i de grupper de ville blev ledsna och det uppkom mobbning. Det blev en spänd stämning i hela klassen.

På fritiden spelade jag flöjt och handboll. Jag var inte överdrivet förtjust i musik på den tiden. På musiklektionerna var det nästan ingen som sjöng. Att uppträda gillade jag inte heller. Att redovisa inför hela klassen var också jobbigt.

När det var dags för våran klass att splittras

och fortsätta upp i högstadiet, tror jag att alla kände en viss lättnad.

Jag vet inte varför, men jag sökte till musikklassen som skulle starta upp på Vemmerby-skolan. Någon gång på våren i sexan gjorde vi ett intagningsprov. Jag och Sara, som gick i samma klass sedan skolstarten, kom in.

Jag var först skeptisk mot att ha så många musiklektioner i veckan och att sjunga i kör. Jag hade aldrig gillat att sjunga.

Att börja på högstadiet var ett stort steg. Vi fick byta skola och man fick ha alla skolsaker i ett skåp med lås på. Jag tyckte att alla på högstadiet verkade vuxna och duktiga och alla hade väldigt fina kläder.

Men när höstterminen startade gick allt bra. De stora niorna var inte allt för

hemska och klassen jag hamnat i var mycket bra. Efter några månader kände jag alla klasskompisar väl och det var en bra sammanhållning.

Att vi har musik nästan varje dag i veckan märks inte. Om det är något jag eller någon annan inte kan, så hjälps alla åt.

Under dessa tre år har jag lärt mig otroligt mycket. Jag har fått bättre självförtroende och har lärt mig att stå på scen och prata inför många personer utan att nästan inte bli nervös. Jag har till och med börjat gilla att sjunga i kör, men att sjunga solo avskyr jag fortfarande.

Vår musikklass är inte så omtyckt bland de andra niorna här på skolan. Jag tror nog att det främst ligger avundsjuka bakom när de kallar oss för "musiktöntar".

Jag är lika noggarna idag med att göra mina läxor och öva inför prov som jag var när jag började skolan.

Snart ska våran klass splittras och vi ska börja på gymnasiet. Det är synd att tiden går snabbt när man har roligt.

Jag kommer alltid att minnas min klass på högstadiet.

Var inte rädd för att prova på nya saker, det blir med all säkerhet bra.